

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 45P/70/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7214213077
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Andrea Galdunová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2015:7214213077.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Andreou Galdunovou vo veci starostlivosti o maloletú T. L., A.. X.XX.XXXX, zastúpenú opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice IV, dieťa matky T. L., A.. X.X.XXXX, W. Q. O., O. XX a otca P. L., A.. X.X.XXXX, W. O., M. XX, na návrh starých rodičov B. L., A.. X.X.XXXX, W. O., M. XX Y. F. L., A.. XX.X.XXXX, W. O., M. XX v konaní o úpravu styku takto

rozhodol:

Starí rodičia B. L. W. M. XX, O. Y. F. L. W. M. XX, O.Š. sú oprávnení stýkať sa s maloletou T. L. každý nepárny týždeň v utorok v čase od 15,00 hod. do 19,00 hod. bez prítomnosti matky a otca s tým, že starý rodič maloletej T. L. - B. L. vyzdvihne maloletú T. L. v mieste jej trvalého pobytu od matky maloletej T. L. a po stretnutí s ňou ju na tom istom mieste matke maloletej T. L. odovzdá.

Matka T. L. je povinná maloletú T. L.Ú. na styk riadne pripraviť a odovzdať vo vyššie uvedených termínoch starým rodičom.

odôvodnenie:

Návrhom podaným dňa 15.5.2014 sa starí rodičia domáhali, aby súd upravil styk starých rodičov s maloletou T. tak, že starí rodičia sú oprávnení stýkať sa s maloletou každý nepárny týždeň v utorok v čase od 15,00 hod. do 19,00 hod. s tým, že starý rodič B. L. vyzdvihne maloletú T. v mieste jej trvalého pobytu od matky a po stretnutí s ňou ju na tom istom mieste matke odovzdá. Tým istým návrhom starí rodičia žiadali, aby súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým upraví styk starých rodičov s maloletou T. tak, že starí rodičia sú oprávnení stýkať sa s maloletou každý nepárny týždeň v utorok od 15,00 hod. do 19,00 hod. s tým, že starý rodič B. L.Á. vyzdvihne maloletú T. v mieste jej trvalého pobytu od matky a po stretnutí s ňou ju na tom mieste matke odovzdá.

Svoj návrh odôvodnil tým, že maloletá T. pochádza z manželstva syna navrhovateľov a približne pred rokom po istých rodinných nezhodách matka sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti aj s maloletou T.. Následne údajne zistila, že by otec mal sexuálne zneužívať ich spoločnú dcéru mal. T. a začala iniciovať celú radu trestných, tak aj civilných konaní. Od toho momentu sa celá vec zamotáva stále viac a viac, pričom sa roztočila špirála vzájomného obviňovania medzi synom a jeho manželkou. Momentálny stav je taký, že syn podal návrh na rozvod, teda je s manželkou v rozvodovom konaní. Matka má predbežným opatrením zverenú mal. T. do svojej starostlivosti a otec predbežným opatrením má upravený styk každý druhý týždeň s maloletou. Ďalej navrhovatelia uviedli, že od júna 2013 vnučku mal. T. nevideli, pričom vždy mali s vnučkou veľmi hlboký a intenzívny vzťah, trávila u nich veľa času. Zo strany matky bolo prisľúbené, že sa s vnučkou budú môcť stýkať, avšak nikdy k tomu nedošlo. S vnučkou sa nevideli už takmer rok. Otec síce v zmysle súdom vydaného predbežného opatrenia má mať možnosť stretávať sa s dcérou a to za prítomnosti matky a psychológa, avšak zo strany matky do dnešného dňa k stretnutiu nedošlo.

Okresný súd Košice II uznesením zo dňa 19.5.2014 návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol s odôvodnením, že nebola preukázaná potreba rýchlo a dočasne upravovať pomery účastníkov konania, pričom pre rozhodnutie o úprave styku starých rodičov s deťmi súd považoval za potrebné vykonať dokazovanie, ktoré sa v konaní o vydanie predbežného opatrenia spravidla nevykonáva.

V písomnom podaní doručenom súdu 19.8.2014 navrhovatelia žiadali o vytýčenie pojednávania a rozhodnutie vo veci samej navrhovatelia poukázali na to, že už vyše roka nevideli svoju vnučku T., napriek tomu, že u nich ako starých rodičov trávila predtým viac času ako doma so svojimi rodičmi. Poukázali na to, že o silnom a hlbokom vzťahu k starým rodičom svedčia aj vyjadrenia mal. T. v spisoch, ktoré má súd k dispozícii.

Kolízny opatrovník v správe o šetrení pomerov v rodine, doručenej súdu 26.11.2014 uviedol, že starí rodičia vnučku nevideli od júna 2013, pričom starí rodičia poukazovali na to, že mali hlboký a intenzívny vzťah s mal. T., ktorá u nich trávila množstvo času. T. starým rodičom veľmi chýba, chceli by sa s ňou stretávať tak, ako to bolo do doby, kým matka nepodala na otca trestné oznámenie vo veci sexuálneho zneužívania. Starí rodičia poukazovali na to, že prebiehajúce konania nemôžu byť dôvodom, prečo by mali byť potrestaní oni - starí rodičia a doplnili, že matka mal. sa v minulosti vyjadrila, že s vnučkou budú môcť stretávať, avšak do dnešného dňa sa tak nestalo. Stará matka vyjadrila vôľu, že je ochotná sa s vnučkou nejakú dobu sa stretávať v prítomnosti F.. B. D. v neziskovej organizácii P. F. X. a za prítomnosti matky maloletej, nakoľko maloletá starých rodičov nevidela dlhú dobu a oni si sú vedomí toho, že dieťa môže byť vystavené stresu. Matka mal. uviedla, že nesúhlasí s tým, aby sa mal. T. stretávala so starými rodičmi bez jej prítomnosti, pretože sa obáva stretnutia maloletej s otcom a následného ovplyvňovania z jeho strany, avšak matka je ochotná umožniť stretávanie za prítomnosti F.. B. D. v neziskovej organizácii P. F. X..

Kolízny opatrovník navrhol upraviť styk medzi starými rodičmi a mal. T. za prítomnosti matky a F.. B. D. v neziskovej organizácii P. F. X. a to každý nepárny týždeň v utorok v čase od 15,00 hod. do 19,00 hod. a v prípade, ak účastníci konania nebudú súhlasiť s takouto úpravou styku, doporučil nariadiť súdnoznalecké dokazovanie.

Uznesením č.k. 45P 70/2014-53 zo dňa 1.12.2014 súd dočasne upravil styk starých rodičov B. L., A.. X.X.XXXX Y. F. L., A.. XX.X.XXXX s maloletou T. L., A.. X.XX.XXXX tak, že starí rodičia sú oprávnení sa s maloletou T. stykať každý nepárny týždeň v utorok od 15:00 hod. do 18:00 hod. za prítomnosti matky maloletej a za prítomnosti F.. B. D. N. A. E. P. F. X., pričom určil povinnosť matky maloletej T. riadne pripravenú priviesť v uvedených časoch do zariadenia neziskovej organizácie P. F. X.. Rozhodnutie súd odôvodnil tým, že pri nariadení predbežného opatrenia vychádzal zo základnej zásady vo vzťahu k rozhodovaniu o nariadení predbežného opatrenia, keď nevyhnutným predpokladom pre takéto nariadenie je naliehavosť potreby predbežnej úpravy pomerov. Súd však zároveň poukázal na tú skutočnosť, že v konaniach starostlivosti súdu o mal. deti je nevyhnutné v prvom rade zohľadňovať záujem dieťaťa, pričom v tomto konkrétnom prípade mal súd za to, že skutočnosti, ktoré vyplynuli v priebehu konania, osvedčujú závažné dôvody, pre ktoré je na mieste predbežným opatrením upraviť pomery účastníkov ešte pred rozhodnutím v merite veci.

Súd poukázal na to, že nie je v záujme mal. T., aby došlo k úplnému odcudzeniu a narušeniu vzájomných vzťahov so starými rodičmi, k čomu by jednoznačne došlo v dôsledku aktuálnej situácie, keď mal. T. nebola vôbec v kontakte so svojimi starými rodičmi zo strany otca.

Súd sa stotožnil s názorom starých rodičov, že nie je možné brániť ich styku s vnučkou s poukazom na prípadné (doposiaľ nepreukázané) správanie sa otca (ich syna).

Súd bol toho názoru, že stretávanie sa starých rodičov za prítomnosti matky a za prítomnosti psychológa dostatočným spôsobom ochráni maloletú pred akýmkoľvek možnými negatívnymi vplyvmi a taktiež uvedené zabráni tomu, aby prípadne došlo k situácii, na ktorú matka poukazuje, t.j. žeby sa popri starých rodičov s dcérou stretával aj otec (mimo styku, ktorý má upravený on).

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a na základe uvedených úvah, súd dospel k záveru, že boli splnené zákonné predpoklady na nariadenie predbežného opatrenia, pretože tu existuje naliehavý záujem na rozhodnutí o úprave styku starých rodičov s mal. T. pred rozhodnutím v merite veci.

Po tom, ako podala matka odvolanie Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 7CoP 23/2015-92 zo dňa 20.2.2015 potvrdil uznesenie prvostupňového súdu. V odôvodnení Krajský súd poukázal na to, že z obsahu spisu, z vyjadrení účastníkov a z doposiaľ vykonaného dokazovania vyplýva, že vzťahy medzi rodičmi sú značne narušené, účastníci odlišne hodnotia rovnaké situácie, ale predovšetkým nie sú schopní sa vzájomne dohodnúť na úprave styku, čoho dôkazom je skutočnosť, že od júna 2013 navrhovateľa vnučku nevideli napriek tomu, že s ňou mali v minulosti hlboký a intenzívny vzťah a trávila u nich veľa času. Matka v minulosti prisľúbila navrhovateľom, že im umožní styk s vnučkou, avšak nikdy k tomu nedošlo. Samotný nesúhlas matky so stykom maloletej so starými rodičmi nemôže byť dôvodom pre zamietnutie návrhu práve s prihliadnutím na možné ovplyvňovanie maloletej zo strany matky, ktorá je v útlom veku. Odvolací súd zdôraznil, že Zákon o rodine a taktiež Dohovor o právach dieťaťa vychádzajú zo zásady, že rodičovské práva a povinnosti majú v rovnakom rozsahu obaja rodičia, teda aj právo zabezpečovať starostlivosť o zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa. Základným zmyslom starostlivosti rodičov musí byť záujem dieťaťa. Dlhodobá absencia ktoréhokoľvek rodiča pri výchove maloletých detí je podľa názoru odvolacieho súdu vzhľadom na vek maloletých detí schopná spôsobiť odcudzenie maloletých od rodiča v čase, kým súd právoplatne rozhodne vo veci samej, pričom takýto následok bude následne ťažko odstrániteľný. Uvedené je preto nutné považovať za osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy spočívajúcej v možnosti narušenia vzťahu navrhovateľov s maloletou v prípade, ak otec bude dlhodobejšie vylúčený z účasti na výchove. Odvolací súd sa preto stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že je v najlepšom záujme maloletej, aby bol upravený styk s navrhovateľmi, pretože nie je v jej záujme, aby došlo k úplnému odcudzeniu a narušeniu vzájomných vzťahov so starými rodičmi, k čomu by jednoznačne došlo v dôsledku aktuálnej situácie, keďže maloletá nie je vôbec v kontakte so starými rodičmi zo strany otca.

Odvolací súd sa preto stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že je v najlepšom záujme mal. T., aby bol dočasne upravený styk maloletej so starými rodičmi aspoň v obmedzenom rozsahu každý nepárny týždeň v utorok od 15.00 hod. do 18.00 hod. za prítomnosti matky maloletej a F.. B. D. z neziskovej organizácie P. F. X., pretože takýmto spôsobom bude dostatočne ochránená maloletá pred akýmikoľvek možnými negatívnymi vplyvmi. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku matky, že napadnutým uznesením nerešpektoval najlepší záujem dieťaťa a dieťa výslovne vystavuje nebezpečenstvu, odvolací súd uviedol, že pri rozhodovaní o nariadení predbežného opatrenia je postačujúca existencia dôvodnej obavy, že by mohlo dôjsť k neprimeranému zásahu alebo k ohrozeniu záujmov maloletého dieťaťa. Súd nevykonáva dokazovanie, keďže sa jedná len o predbežnú úpravu, v rámci ktorej postačuje osvedčenie danosti nároku, o potrebe ktorého nie sú vážnejšie pochybnosti. Z toho dôvodu po oboznámení sa s obsahom znaleckého posudku F.. Q. X. odvolací súd dospel k záveru, že konajúci súd správne rozhodol, keď nariadil napadnuté predbežné opatrenie, pretože maloletá je citovo zneistená, spochybnené sú jej pocity aktuálne hlavne k otcovi ako dôležitej objektivej osobe a pocity bezpečia, čo spôsobuje masívnu vnútornú úzkosť, ktorú nevedome musí maloletá kompenzovať. Hyperprotektívny prístup matky k maloletej spolu s vedomou a nevedomou manipuláciou zo strany matky výrazne spochybňujú pozitívne vzťahy dieťaťa k otcovi, sú novým zdrojom úzkostných reakcií so známkami somatizácie, keďže maloletá má k matke aj k otcovi vybudovanú pozitívnu citovú náklonnosť, čo vyplýva aj zo záverov vyšetrenia psychologičky P.. D. D. a práve naopak, maloletá sa styku s otcom dožadovala a opakovane uviedla, že otec jej chýba, preto riešenie danej situácie maloletej súd správne považoval za také, ktoré neznesie odklad do rozhodnutia súdu vo veci samej. Odvolaciu námietku matky, že by stykom s navrhovateľmi by u maloletej došlo k oživeniu traumatizujúcich zážitkov s ťažko napravitelnými dôsledkami odvolací súd považuje za neopodstatnenú, pretože prítomnosť matky počas styku dostatočne maloletú ochráni pred akýmikoľvek možnými negatívnymi vplyvmi a odborný psychologický dohľad je zárukou, že počas styku nedôjde ku konaniu, ktoré by mohlo byť pre maloletú nebezpečné a mohlo by jej ublížiť. K námietke matky, ktorou vytkla nedostatočnú snahu zabezpečiť výkon styku za prítomnosti psychologičky P.. D., ktorú maloletá dlhodobo navštevuje, odvolací súd zdôrazňuje, že pri nariadení predbežného opatrenia je prvoradou úlohou súdu rýchlo, dočasne a provízorne upraviť práva a povinnosti účastníkov tak, aby zabránil nepriaznivým následkom, ktoré by mohli pred rozhodnutím vo veci samej nastať a nie hľadať riešenie, ktoré najviac vyhovuje účastníkom a nebolo v záujme maloletej predlžovať čas na vynesenie rozhodnutia hľadaním organizačne lepšieho riešenia, aby sa vyhovel požiadavke matky na zabezpečenie konkrétneho psychológa.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania a oboznámením sa s listinnými dôkazmi a obsahom spisov Okresného súdu Košice II sp. zn. 27P/192/2013, 45P/133/2013, 3T/10/2014 a zistil tento skutkový stav veci:

Navrhovateľka B.D. L. vo svojej účastníckej výpovedi uviedla, že s mal. T. trávila veľa času, pretože nevesta študovala, keď aj niečo mali, stále sa viac obracala na navrhovateľku, ktorá nikdy nemala problém, nikdy im neodoprela pomoc, kedykoľvek vo dne, v noci 48 hodín denne bola im k dispozícii, keď potrebovali. Uviedla, že malú nadovšetko miluje, bolo to ich slniečko a veľmi trpia, že sa s malou nestretávajú. Nevidí dôvod, prečo by to dieťa nemohlo mať rado viac ľudí a prečo by k navrhovateľke nemohla prísť. Veď ona v živote ničím, ani matke neublížila, ani dieťaťu. Nevidí dôvod, prečo by sa nemohla stretávať s vlastným vnúčaťom. Dovtedy do júna 2013 sa stretávala s mal. určite dvakrát do týždňa. Brávali ju aj na noc, brávali ju niekedy aj na víkend, keď u navrhovateľov prespávala, aj bez matky. Nestretáva sa s mal. preto, lebo matka týmto stretnutiam bráni, nevie z akého dôvodu.

Na otázku súdu z akého dôvodu, došlo k prerušeniu kontaktu s dieťaťom, či sa kontaktovali starí rodičia s matkou, či táto vysvetlila dôvod pre ktorý zakazovala dcére stretnúť sa so starými rodičmi navrhovateľka uviedla, že potom, ako došlo k predmetným udalostiam týkajúcim sa trestného oznámenia sa nevesta úplne odmlčala, nedvíhala telefón, keď sa s ňou pokúšali skontaktovať, dokonca si zmenila telefónne číslo, keď volali, taktiež keď ju navrhovateľka navštívila v práci, keď s ňou chcela komunikovať, nevesta s ňou odmietala rozprávať. Čiže dá sa povedať, že sa úplne nevesta odmlčala, vôbec s nami nechcela rozprávať a nechcela ani vysvetliť túto situáciu.

Taktiež sa snažila kontaktovať s vnučkou, keď už nevedela ako inak to má riešiť, jedenkrát ju navštívila v škôlke, bolo to, keď mala 5. narodeniny, avšak následne nevesta jej túto udalosť vyčítala, ako si to dovoľí.

Na otázku, na základe akých skutočností sa nachádza v správe kolízneho opatrovníka informácia o tom, jej matka nebude brániť v stretávaní sa s dieťaťom, aby túto situáciu vysvetlila, navrhovateľka uviedla, že sa jednalo o ich posledné osobné stretnutie, bolo to ešte stretnutie pred podaním trestného oznámenia, keď sa rozprávala s nevestou, zverila sa jej s tým, že syn má nejaké frajerky, že pozerá porno, resp. hovorila o niečom takom a avizovala jej, že už došlo k nejakým problémom, v ich vzťahu, že tento vzťah škripie, avšak vtedy sa vyjadrila v tom zmysle, že ak ona bude chcieť vidieť vnučku, nebude jej v tom brániť. Taktiež poukázala na jednu konkrétnu udalosť, keď sa náhodne stretli, s nevestou a vnučkou v nákupnom centre, kedy išla za nevestou, a vnučkou, avšak nevesta vec riešila tak, že zobrala vnučku (ktorá je už veľké dieťa) na ruky a utekala s ňou preč, aby sa s navrhovateľkou nemohla rozprávať.

Spočiatku sa snažili kontaktovať matku veľa krát, telefonovali, posielala smsky, snažila sa navštíviť matku v práci, avšak ona nereagovala, nechcela s ňou rozprávať. Opakovane za ňou išla, napriek tomu, že vedela, aká bude jej reakcia, a že ako sa bude správať, avšak mala záujem, snažila sa, no nevestine správanie bolo vždy odmietavé, preto v poslednom čase sa s matkou nekontaktuje, je to z dôvodu, že to nemalo žiaden efekt.

Na otázku matky, vo vzťahu k navrhovateľke, aby táto uviedla, či pozná obsah znaleckého posudku T.. F., X. a obsah lekárskej správy, a vyjadrenia P.. D., či v týchto správach a posudkoch sa nachádzal údaj o tom, že matka dieťa týra, navrhovateľka uvádza, že pozná obsah týchto posudkov a správ, a takýto údaj sa v nich nenachádza.

Navrhovateľ F. L. sa pripojil k skutočnostiam uvádzaným jeho manželkou a doplnil, že nevie, z akého dôvodu je starým rodičom bránené v stretávaní s mal. T., keď starí rodičia z druhej strany takúto možnosť majú, pričom v predchádzajúcom období vnučka trávila u nich viac času, ako u druhej babky.

Otec vo svojej účastníckej výpovedi poukázal na skutočnosť, ktorá vyplýva aj z obsahu už oboznámených listín a pripojených spisov tunajšieho súdu, že vo viacerých konaniach je opísaný vzťah jeho rodičov, teda starých rodičov k vnučke, ktorý bol jednoznačne veľmi dobrý. Mrzí ho, že jeho rodičia v dôsledku problémov medzi ním a manželkou nevideli vnučku už dva roky, teda že sa nestretávajú. Bol by veľmi rád, keby sa už konečne mimo neho vyriešili tieto vzťahy, medzi rodičmi a vnučkou a to do takej formy, v akej forme sa môžu s vnučkou stretávať aj starí rodičia z druhej strany. Taktiež poukázal na tú skutočnosť, že počas celého obdobia, kedy sa mal stretávať s dcérou na základe vydaného PO, sa tieto stretnutia neuskutočnili, nekonali. On vždy chodieval pravidelne na stretnutia do neziskovej organizácie P. F. X., vynechal iba párkrát toto stretnutie kvôli pracovným povinnostiam, avšak stretnutia sa nere realizovali, pretože matka s dieťaťom neprišla. V súvislosti s uvedeným chcel poukázať na to, že on vždy akceptoval rozhodnutie súdu, nikdy sa nesnažil vyhľadať dcéru mimo časov a miesta určeného súdom v tomto PO, keď napr. on býva veľmi blízko materskej škôlky, ktorú dcéra navštevuje a ani tam sa

nesnažil ju kontaktovať, aj s poukazom na to, že trestné konanie nie je ukončené. Chcel však poukázať na to, že je tu prezumpcia nevinny a napriek tomu, že sú tu rozhodnutia súdu, ktoré sú právoplatné, matka sa nimi neriadi, ani polícia, ani súd nie sú schopní zabezpečiť realizáciu týchto rozhodnutí, a ani on, ani rodičia dieťa nevideli. Zároveň predniesol, že bude aj naďalej rešpektovať rozhodnutie súdu, je si vedomý toho, že nemá možnosť sa s dcérou stretávať mimo termínov obsiahnutých v nariadenom predbežnom opatrení za prítomnosti psychológa a toto všetko jednoznačne rešpektuje a v prípade, ak by súd upravil styk starých rodičov s dieťaťom, on nebude prítomný pri týchto stretnutiach.

Matka vo svojej účastníckej výpovedi uviedla, že starí rodičia mali s mal. T. dobrý vzťah, a je pravdou, že stará matka jej s T. pomáhala v tom čase, keď navštevovala školu. Je pravdou, že stará mama jej s malou pomáhala v tom čase, keď navštevovala školu, resp. študovala na vysokej škole. Potvrdila, že maloletá bola u navrhovateľov buď jeden deň v týždni, alebo tam bola dva, tri dni, podľa toho, ako mala skúškové obdobie, alebo podľa toho, ako išli niekam von. Nesúhlasí však s tým, že jednoducho treba zabudnúť na to, alebo nebrať ohľad na to, čo sa všetko deje, čo sa stalo a že prebieha trestné konanie. Sú to otcovi rodičia, jednoducho ona nemôže nepozerať na to, že navrhovateľka je matka jej manžela a bude stáť za ním, aj keby neviem čo bolo, čo dokazuje svojim správaním aj otec aj matka. Bohužiaľ má za to, že pokiaľ by sa aj stretli, napriek prísľubu otca, že nebude pri tom styku, babka nedopustí, aby jej synáčik skončil za mrežami, bude robiť všetko preto, aby T. nejako zmanipulovali a ovplyvnili. Ona malú v žiadnom prípade a nijakým spôsobom neovplyvňuje, vôbec sa nebavia o tom, či otec je dobrý, zlý, babka dobrá, zlá. Je pravdou, stretli sa, v jednom nákupnom centre, dedko prešiel okolo, ani na ňu nepozrel, neskôr prišla babka, nie je pravda, že hneď malú zobrala na ruky. Babka prišla k nim, že ahoj T., začala jednoducho ju zdrapila, začala stísať, začala ju objímať, jednoducho reakcia malej bola taká, že ju odstrčila od seba, chytila matke nohu a pýtala sa na ruky. Tak ju na ruky zobrala a chcela ísť preč. Na otázku súdu, aby matka špecifikovala aké ovplyvňovanie má matka na mysli, keď hovorila, že starí rodičia by pri stretnutiach mohli mal. vnučku ovplyvniť, matka uviedla, že aktuálne mal. nechce vidieť starých rodičov, ani otca. Matka nechce, aby sa situácia zmenila, aby zmenili priebeh konania, čím má na mysli trestné konanie, teda aby nepovedali T., resp. nejakým spôsobom ju neovplyvnili, v tom zmysle, že ocko je dobrý, že ocko nič zlé neurobil.

Na otázku súdu, aby matka uviedla, či okrem uvedených skutočností, matka vie popísať aj iný dôvod, pre ktorý by nebolo v záujme mal., aby sa stretávala so starými rodičmi, či sú tu iné skutočnosti, na strane starých rodičov, ktoré by bránili v realizácii ich styku, matka uviedla, že pre ňu je v prvom rade dôležité, čo chce dieťa a pokiaľ dieťa nepovie, že sa chce stretávať, ona to bude rešpektovať.

Na otázku súdu, či dieťa uviedlo dôvod, matka uviedla, že nevie.

Na otázku súdu, aby matka uviedla, či sa rozprávala s mal. T. o tom, či sa chce stretávať so starými rodičmi, z akého dôvodu chce, alebo nechce matka uviedla, že dcéra povedala, že nechce, že sa jej nepýtala na dôvod, ale dcéra povedala, že sa bojí, že tam príde otec.

Na otázku súdu, aby sa matka vyjadrila k tej skutočnosti, z akého dôvodu nerešpektuje právoplatné rozhodnutie súdu, keď súd nariadil predbežné opatrenie o stretávaní sa starých rodičov s mal. T., ktoré rozhodnutie potvrdil aj krajský súd a z akého dôvodu, dokonca ani neoznámila nikomu zo zúčastnených, a to ani neziskovej organizácii P. F. X., že sa nedostaví a čo je toho dôvodom, matka uviedla, že skutočne priznáva, že je neslušné, že neoznámila ani T.. D. túto skutočnosť, avšak bolo to z dôvodu, že nechcela sa stretnúť mal. resp. sa jednalo o matkinu pracovnú vyťaženosť, napokon poukázala na to, že v prvom rade rešpektuje názor dieťaťa.

Matka doplnila, že T. je aj chorľavé dieťa a veľmi často bola doma.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 45P/133/2013 vyplýva, že je vedené konanie o úpravu rodičovských práv a povinností k mal. dieťaťu, ktoré doposiaľ nebolo právoplatne ukončené, pričom je nariadené znalecké dokazovanie a bolo vydané uznesenie o nariadení predbežného opatrenia, ktorým súd dočasne upravil styk otca s mal. T. tak, že otec je oprávnený sa s mal. stýkať v období od 1.7.2014 do 31.8.2014 každý páry týždeň v stredu v čase od 15,30 hod. do 17,00 hod. a v období od 1.9.2014 do právoplatného rozhodnutia vo veci samej každú stredu od 15,30 hod. do 17,00 hod. v prítomnosti F.. B. D., psychológa neziskovej organizácie P. F.E. X., X. X. M. XX Q. O..

Z pripojeného spisu Okresného súdu Košice II 27P/192/2013 vyplýva, že sa vedie konanie v právnej veci navrhovateľa P. L. proti odporkyni T. L. v konaní o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností pre čas po rozvode, doposiaľ nebolo právoplatne ukončené.

Na Okresnom súde Košice I prebiehalo konanie pod sp. zn. 36C/253/2013 - 55 vo veci navrhovateľky T. L. proti odporcovi P. L. v konaní o príspevok na výživu manželky.

Na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 23Em/9/2014 je vedené konanie na výkon rozhodnutia o úprave styku otca s maloletou a pod sp. zn. 27Em/3/2015 konanie na výkon rozhodnutia o úprave styku starých rodičov s maloletou na základe nariadeného predbežného opatrenia.

Pod sp. zn. 3T/10/2014 je na tunajšom súde vedené konanie vo veci obžalovaného P. L., na základe obžaloby Okresného prokurátora Košice II doručenej súdu 6.2.2014, pretože menovaný Q. O. Q. W. A. J. O. XX, v presne nezistenej dobe, až do mesiaca jún 2013 zneužil bezbrannosť svojej mal. dcéry T. L. A. X.XX.XXXX k iným sexuálnym praktikám spočívajúcim v tom, že ju obchytával, strkal palce do intímnych miest a spoločného kúpania si vynucoval obchytávanie svojho penisu zo strany mal., teda zneužil bezbrannosť iného a donútil ho k iným sexuálnym praktikám a spáchal čin na chránenej osobe, čím spáchal zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, 2 písm. b/ Trestného zákona. V uvedenej veci doposiaľ nebolo prvostupňovým súdom rozhodnuté, prebiehajú pojednávania.

V spise sa nachádza zápisnica z hlavného pojednávania zo dňa XX.XX.XXXX, kde bola vypočutá matka v trestnom konaní svedkyňa T. L., kde sú upriamuje pozornosť na súčasť výpovede, kde sa matka vyjadrovala na otázky samosudkyne o vzťahu so starými rodičmi v tomto prípade navrhovateľmi tak, ako sa táto časť výpovede nachádza na čl. 230 spisu, kde matka uvádza: „nemôžem povedať, že by som mala so svokrovcami zlý vzťah, svokru som rešpektovala, pretože má výbušnú povahu, ako rodiča môjho manžela som rešpektovala aj svokra. Nevieam o tom, že by manželovi bránili, aby si ma zobral, aj keď sa mi neskôr po svadbe dostalo do uší, že majú o mne názor, že som mladá a nemám mať ešte dieťa. Keď sa narodila dcéra vytykali mi, že ju veľmi chránim, strážim, že ju nechcem dať, že ju mám iba pre seba, ale ako som mala postupovať, keď bola ešte malá. Rodičia manžela mi nikdy nič konkrétne nevytykali, možno si aj niečo mysleli. Čo sa týka ošatenia, svokra mi bežne kupovala veci, pretože je denne na nákupoch. Náš vzťah nebol ani dobrý ani zlý. Vychádzali sme spolu. Teraz je môj vzťah iný k svokrovcami, pretože mi vytykajú čo som urobila, teda že som podala trestné oznámenie na manžela, vedia čo robil, aj im mladšej dcére A., ale stoja za ním. Keď som povedala svokre, že mám podozrenie, že jej syn sexuálne zneužíva našu dcéru, reagovala na to tak, že čo mi chýbalo, prečo som to urobila.“ Ďalej sa v zápisnici nachádza záznam o výsluchu svedkyne B. L. t.j. starej matky - navrhovateľky, kde súd oboznamuje najmä časť výpovede svedkyne týkajúcej sa jej vzťahu k mal. resp. jej matke, tak ako sa nachádza táto časť na čl. 232 spisu, kde svedkyňa uviedla na otázku právneho zást. U. Q., aby sa vyjadrila, či nevesta sa správala k dcére prehnane úzkostlivo, že: „áno, keď bolo len trošku chladnejšie, naobliekala ju nadmieru, keď ju môj syn pri hre vyhadzoval do vzduchu s matkou hýkali, kričali na neho, aby to nerobil, dali jej na ruku šnúрку proti urieknutiu. V pôrodnici mi ju nechcela ukázať, lebo podľa poveru sa to nepatrí, bola som svedkom opakovane, že malú bila, mala ju vedela vytočiť do nepríčetnosti, bola akoby v amoku, bila ju hlava nehlava, napr. len kvôli tomu, že malá si chcela obliecť iné nohavice, ako jej dávala ona. Nevesta sa vedela rozčúliť aj kvôli tomu, keď nebolo tak, ako chcela ona, keď jej syn oponoval a ona si presadzovala svoje. Boli u nás takmer každú nedeľu na obede, takže manžel a moje dve dcéry mohli byť svedkom, že keď mala byť medzi nimi roztržka, tak sa dcéra ušla, na čo nevesta povedala, že to je syndróm týraného dieťaťa. Hovorila to tak ironicky. Syna som nikdy nevidela, žeby dcéru bil, ako to robila jeho manželka. Hovoril jej, aby prestala, fyzicky nezasahoval. Na ďalšiu otázku, aby svedkyňa uviedla, koľko času trávila s vnučkou v období dvoch-troch rokov, a aké aktivity mala, uvádzala, že trávila v tom čase s vnučkou veľa času, pretože nevesta študovala, niekedy bola s ňou 3x do týždňa, niekedy raz, poväčšine na celý deň, spolu spievali, kreslili, chodili do prírody na prechádzky, na detské ihrisko, nevedela kresliť, kreslili spolu postavy takým „primitívnym spôsobom“, lebo ani ja neviem kresliť. Viac sa venovala maľovankám s farbičkami. Ďalej sa v zápisnici nachádza záznam o výsluchu svedka F. L., z ktorej súd oboznamuje časť týkajúcu sa vzťahu k mal. dieťaťu a neveste, ktorá sa nachádza na čl. 235 spisu, kde svedok na otázku právneho zást., aby uviedol, či nevesta trestala vnučku a akým spôsobom, uviedol: „vnučka je normálne dieťa, ako každé iné, aj čo sa týka správania. Keď však bola u nás a prišla nevesta, jej správanie sa zmenilo o 180 stupňov, prestala počúvať a stala sa rozšafnou. Keď matka následne praskli nervy, tak vnučku udrela po zadku, alebo ušlo sa jej aj po hlave. Keď sa raz zdráhala, ísť ku druhej babke, vtedy ju tiež nevesta zbila, tiež poriadne po zadku, prečo nechcela ísť k druhej babke, keď u nás bola rada, to neviem vysvetliť.

Súd oboznámil časť zápisnice týkajúcej sa výsluchu svedkyne D. U., t.j. pre upresnenie súd uvádza, že sa jedná o dcéru navrhovateľov a sestru otca, kde súd oboznámil najmä časť výpovede na čl. 238, kde svedkyňa uviedla: „navštevovala som so svojim synom, keďže som na materskej švagrinu doma raz

týždenne, okrem toho sme sa stretávali takmer každú nedeľu u mojich rodičov, kde sme chodili na obedy. Keď som bola u nej aj so svojim synom, v byte sa zdržiavala aj švagrina. Môj brat má veľa známych aj priateľov, neviem povedať, ktorý je jeho najlepší, ale aj môj manžel F. sa s ním priateli, rozumejú si.“ Ďalej sa nachádza zápisnica z pojednávania zo dňa 17.2.2015 o výsluchu svedka A. L. tak, ako sa nachádza na čl. 249 a nasl., pričom súd upriamil pozornosť najmä na časť zápisnice týkajúcej sa vzťahu starých rodičov mal. a matky maloletej, ktorá sa nachádza na čl. 254 spisu, kde súd oboznámil nasledovnú časť výpovede: „keď sa narodila malá T., tak sa jej primárne venovala T., ale každú nedeľu chodievali k nám, čo pretrvávalo celé manželstvo. Avšak stretávali sme sa aj cez týždeň. Podľa môjho názoru T. venovala prehranú starostlivosť T., chápem ju ako prvorodičku, avšak pomáhali jej aj moja mama aj T. mama, radili jej. V čase, keď T. začala navštevovať škôlku, bola často chorá, veľa času trávila u nás. Moja mama bola v tom čase nezamestnaná, to aj z toho dôvodu a celkovo mám pocit, že T. sa radšej obrátila na moju mamu ako na svoju. Keďže som s rodičmi bývala aj ja, aj bývam tak som sa venovala T., vymýšľala som jej rôzny program, keď sa išla kúpať, napúšťala som jej vodu, bola som pri nej, hrávala som sa s ňou aj spolu s babkou, s mojou mamou chodievala nakupovať. K mojej mame má T. veľmi pozitívny vzťah, keď spolu varili, učila ju moja mama básničky, spievala jej pesničky. T. je veľmi šikovné dievča, tak si ich rýchlo zapamätala. K dedkovi F., teda k môjmu otcovi, má tiež pozitívny vzťah, ale väčší rešpekt ako pred babkou, pri ktorej si viac dovolila, dedo je viac v práci. Pokiaľ ide o to, ako sa správal môj brat k svojej dcére T., počas návštevy u nás uvádzam, že sa hrával nielen s ňou, ale aj so synovcom, v prítomnosti náš všetkých, ale zväčša som sa počas návštevy ja hrávala s deťmi.“ Na čl. 258 a nasl. sa nachádza zápisnica o výsluchu svedka D. U. v rámci prípravného konania, kde súd oboznámil najmä časť z čl. 263 týkajúcu sa vzťahu starých rodičov k mal., kde súd oboznámil: „čo sa týka vzťahu mojich rodičov k mal., tak vzťah mojej matky a mal. T. považujem za nadštandardný, dokonca si dovoľujem tvrdiť, že moja matka bola akoby jej náhradná matka a v určitom období trávila mal. neskutočne veľa času u mojich rodičov. Moja mama s mal. trávila veľmi veľa času. Počas skúškového obdobia, keďže švagrina je študujúca, nosievala mal. k mojim rodičom, hlavne v tom období mala stresoidné stavy, kedy bola vynervovaná zo skúšok a vyvršovala sa na maloletej. Dokonca som bola svedkom takej situácie, vtedy som mala skúškové obdobie aj ja, keď po mal. T. k mojim rodičom prišla T. mama, a T. sa držala mojej mamy, a nechcela ísť k druhej babke, pretože s tou sa nevie hrať, nevie chodiť vonku, na čo jej moja mama povedala, že má dve babky, že má druhú babku a musí ísť aj k tej. Nakoniec T. pod nátlakom išla, a dokonca aj plakala.

Zo zápisnice o výsluchu svedka B. L. v rámci prípravného konania, ktorá sa nachádza na čl. 265-272 súd oboznámil nasledujúcu časť týkajúcu sa vzťahu k vnučke: „keďže som bola nezamestnaná, tak som neveste pomáhala s láskou a nezištne v starostlivosti o vnučku, mohla sa na mňa kedykoľvek obrátiť, a keďže externe študovala, tak vnučka u nás trávila veľa času. Nevestina matka v tom čase ešte pracovala, ale po istej dobe už zostala doma, no môžem povedať, že nevesta sa i napriek tomu o pomoc obracala na mňa ako na svoju matku. Keď chodievali syn s nevestou niekedy cez víkendy niekam vonku, tak vnučka prespávala u nás, pričom sa stávalo, že sa často v noci počurala, na čo sa nevesta zlostila a chcela od vnučky, aby už sa pýtala, pričom ja som jej vysvetľovala, že keďže vnučka pred spaním vypije fľašu mliečka, tak je normálne, že sa jej to sa stane. Ja som z toho nerobila žiadnu vedu. Jednoducho sa prádlo vyperie. Ja som všetok svoj voľný čas venovala vnučke, chodievala som s ňou do prírody, na ihriská, čítala som jej rozprávky, učila som ju spievať básničky, dieťa bolo veľmi inteligentné, rýchlo sa učila, mala som z nej radosť a milujem ju nadovšetko. Nevesta vedela vnučku zobrať akurát do nákupného centra. Môžem povedať, že o seba sa vedela veľmi dobre postarať, bola márnotrpná a zahľadená veľmi do seba, čo môžu potvrdiť aj iní.“

V konaní 45P/133/2013 bol vypracovaný znalecký posudok znalkyňou F.. Q. X. Č.. XX/XXXX, ktorý v tomto konaní súd oboznámil ako listinný dôkaz, pričom v záveroch znalkyňa odpovedala na otázky súdu tak, že osobnostná štruktúra matky je primerane diferencovaná, temperamentovo inklinuje k extravertii, v sociálnom kontakte je dominantná, je orientovaná na jednoznačné riešenie problému, bez snahy o lepší dojem. Matka je schopná v prípade potreby preberať zodpovednosť. Rodičovské správanie matky je sýtené dostatočne rozvinutými emočnými spôsobilosťami, má svoju dcéru úprimne rada, má k nej až hyperprtektívny postoj. U matky neboli zistené žiadne patologické prejavy osobnosti, ktoré by jej bránili v plnení rodičovských povinností voči maloletej. Má všetky predpoklady zvládať jej výchovu. Osobnostná štruktúra otca je dominantná, cieľavedomá, s výrazne extravertovanou sociálnou inklináciou. V sociálnom kontakte sa snaží o dominanciu a sebapresadenie, je orientovaný na uspokojovanie vlastných potrieb, primerane družný, živý, ľahko nadväzujúci kontakty, v emocionálnej sfére je aktuálne labilnejší. Je orientovaný na riešenie problémov, sebaistý, spokojný sám so sebou. Znaleckým vyšetrením u posudzovaného neboli zistené žiadne závažné patologické prejavy osobnosti.

Rodičovské správanie otca plne rozvinuté, posudzovaný, má svoju dcéru rád a chce sa podieľať na jeho výchove. Vzťah je pozitívny, emočne sýtený, empatický, s poznaním potrieb svojej dcéry. U otca neboli zistené také patologické prejavy osobnosti, ktoré by mu bránili v plnení rodičovských povinností voči maloletej. Maloletá T. je nedobrovoľne zapojená do konfliktu rodičov, rozporuplné informácie ju zneisťujú, preto sa citovo viaže na matku, ktorú má takmer neustále pri sebe. Matka toto napojenie trvalo podporuje či už verbálne - negatívnymi popismi otca, alebo správaním, ktoré prezentovala počas znaleckého šetrenia. Napriek zjavne budovanej závislosti na matke má ešte mal. T. potrebu byť aj s otcom a prítomnosť ambivalentných postojov poukazuje na primárne pozitívnu citovú väzbu k otcovi. Predlžovanie aktuálneho stavu jej konfliktu lojality môže vyústiť do sebazáchovného odvrhnutia otca, nakoľko takáto situácia rozdelenia je pre dieťa mimoriadne namáhavá. Obaja rodičia majú na mal. T. negatívny vplyv nie pre partnerský rozchod, ale pre predlžovanie vzájomných konfliktov. Otec momentálne priamo na negatívnom ovplyvňovaní nemá ako podieľať. U matky sa negatívne ovplyvňovanie prejavuje tak priamo v komunikácií, ako aj nepriamo v správaní, ktoré smeruje k negatívnemu popisu otca až k úplnému zastaveniu kontaktov s otcom, čo aj sama matka priamo priznáva. Obaja rodičia sa javia ako výchovne spôsobilí, v osobnostnej štruktúre ani u jedného z rodičov neboli zistené skutočnosti, ktoré by im bránili vo výchove maloletej. Primárne je viac emočne naviazaná na matku, ktorá doteraz bola tou osobou, ktorá mala k dcére ochranársky postoj, dostatočne sýtila jej vzdelávacie potreby, ako aj voľnočasové aktivity. Odporúčam maloletú zveriť do starostlivosti matky. Vzhľadom ku prekonaným situáciám aktuálne neodporúčam zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti. Odporúčam pár sedení absolvovať pod odborným vedením psychológa Referátu poradensko-psychologických služieb ÚPSVaR. Podľa okolností postupne rozšíriť stretávanie v sobotu na celý deň, neskôr do nedele poobedia. Súčasný zdravotný a psychický stav dieťaťa si nevyžaduje odlišný prístup k riešeniu úpravy styku maloletej s otcom, na ktoré osobitosti prípadu je potrebné, aby súd prihliadol. V osobnostnej štruktúre otca boli zistené skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zákaz styku otca s dieťaťom. Partnerský rozchod, predlžovanie vzájomných konfliktov a vzájomné správanie sa rodičov voči sebe do budúcnosti môže nepriaznivo ovplyvniť vývoj dieťaťa. V rámci odborného vyšetrenia neboli zistené žiadne iné fakty ani skutočnosti, ktoré môžu byť významné pre predmet konania.

Ďalej z obsahu znaleckého posudku vyplýva, že v rozhovore so znalkyňou mal. spontánne hovorila, že babka býva v domčeku A. C. - X. X.Č. I., Q. X. S. P., W. X. T. Ď. P., keď je mama v práci v kaviarni, chodím k babke. V kaviarni sa mama strieda s S.. Mám aj druhú babku P., mám aj deda Ď. aj A. - ona chodí do školy. Babku som nevidela od 4 rokov - mamka mi nechcela povedať, že otec bol k nám zlý a od nás odišiel a nikdy ho nevidíme - lebo som bola malá a nechápala by som to, ale teraz, keď už mám 5 rokov, my to povedala. Keby som ocka videla, neviem čo by som mu povedala - spieva „tak veľmi mi chýbaš“ takú pesničku poznám, spievam si to len tak - išlo to v mamkinom aute. Chýba mi babka P., Ď., P., ale ja tam nemôžem ísť, lebo sa môže stať, že babka sa dohodne s otcom, a on príde a bol by ku mne zlý. Na otázku, keby oco zdvihol telefón, čo by mu povedala, mal. uviedla, zaspievala by som „tak veľmi chýbaš a chcem ťa vidieť“.

Zo správy neziskovej organizácie P. F. X. doručenej súdu 11.3.2015 vyplýva, že vo februári 2015 sa nerealizovalo žiadne stretnutie, termíny stretnutí boli 10.2.2015 a 24.2.2015, pričom na stretnutie 10.2.2015 sa v určený čas dostavila sociálna poradkyňa P. F. X. Y. X. P. B. L.. P. P.D. T. L. Y. P. T. L. sa nedostavili a ani neoznámili, že sa na stretnutie nedostavia. Na stretnutie 24.2.2015 sa nedostavila ani stará matka ani matka s maloletou T..

Zo správy doručenej súdu 10.4.2015 vyplýva, že v marci 2015 nebolo realizované žiadne stretnutie termíny stretnutí boli 10.3.2015 a 24.3.2015, pričom na obe stretnutia sa v určený čas dostavila sociálna poradkyňa P. F. X. Y. B. L..

Matka maloletej T. L., P. T. L. sa nedostavili a ani neoznámili, že sa na stretnutia nedostavia.

V správe doručenej súdu 24.4.2015 nezisková organizácia P. F. X. informovala súd o tom, že ani v mesiaci apríl sa žiadne stretnutie nerealizovalo pričom termíny stretnutí boli 7. a 21.4.2014. Na stretnutia sa matka maloletej a maloletá nedostavili ani neoznámili, že sa na stretnutie nedostavia. Stará matka B. L. sa dostavila dňa 21.4.2015. Zároveň informovali súd o celkovej situácii v tom zmysle, že od nariadenia predbežného opatrenia sa malo uskutočniť dvanásť stretnutí maloletej T. so starými rodičmi, avšak ani jedno stretnutie sa neuskutočnilo, pretože matka maloletej na žiadne stretnutie s maloletou T. nedošla a ani organizáciu nekontaktovala.

Zo správy za mesiac máj vyplynulo, že situácia sa opakovala a ani v máji 2015 neboli stretnutia realizované.

Podľa ust. § 25 ods. 5 Zákona o rodine, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami.6) Ustanovenia odsekov 1 až 4 sa použijú primerane.

Podľa ust. § 25 ods. 1-4 Zákona o rodine, rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode.

Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo ho zakáže.

Ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený podľa odseku 1 alebo 2, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti.

Podľa ust. § 116 Občianskeho zákonníka, blízkou osobou je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne počítavala ako vlastnú ujmu.

V danom prípade sa navrhovatelia domáhali rozhodnutia súdu o úprave ich styku s maloletým dieťaťom - ich vnučkou. Úpravu styku maloletého dieťaťa s blízkymi osobami (ktorými sú v zmysle citovaného ustanovenia § 116 Občianskeho zákonníka príbuzní v priamom rade súrodenec a manžel a iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom za splnenia podmienky, žeby ujmu, ktorú utrpela jedna z nich odôvodnene počítavala ako vlastnú ujmu) obsahuje § 25 Zákona o rodine. Súčasná právna úprava plne rešpektuje záujem dieťaťa ako prvoradé hľadisko, pretože dieťa môže mať ku svojim napr. starým rodičom (alebo iným príbuzným) silné citové väzby, napr. z dôvodu, že tieto osoby mohli pomáhať pri jeho výchove už od malička a dieťa je na nich citovo naviazané, preto prerušenie stykov s nimi, by mohlo narušiť stabilitu výchovného prostredia, jeho duševný a citový rozvoj a podobne. Súd však musí prihliadať aj na vek, zdravotný stav a iné okolnosti týkajúce sa týchto príbuzných a musí vziať do úvahy okrem záujmu dieťaťa aj to, že podľa ust. § 30 ods. 1 Zákona o rodine majú rozhodujúcu úlohu vo výchove dieťaťa rodičia, ktorí majú právo vychovávať deti v zhode s vlastným náboženských a filozofických presvedčením a rovnako musí mať súd na zreteli vek a rozumovú vyspelosť dieťaťa a uvážiť jeho názor podľa § 43 Zákona o rodine. Taktiež je potrebné zohľadniť tú skutočnosť, že uloženie povinnosti rodičom strieť, aby sa ich dieťa stýkalo s inou osobou, ktorá nežije s ním v spoločnej domácnosti a ktoré dieťa nie je zverené do výchovy, je určitým obmedzením rodičovských práv, ktoré môže súd vysloviť len z dôvodov uvedených v § 38 Zákona o rodine (R/63/1965). Záujem dieťaťa je teda prvým podstatným kritériom rozhodujúcim pri úprave styku dieťaťa s blízkymi osobami, avšak nie je jediným, druhým kritériom je to, že tento styk vyžadujú pomery v rodine.

Vychádzajúc z vyššie uvedených princípov súd vykonal dokazovanie v tomto konkrétnom prípade, pričom dospel k záveru, že navrhovatelia ako blízke osoby, ktorým matka úplne bráni v styku s maloletým dieťaťom - ich vnučkou, nemali inú možnosť, iba domáhať sa úpravy styku s maloletou T. prostredníctvom návrhu podaného na súd. Súd je toho názoru, že je v záujme mal. dieťaťa, aby nedošlo k úplnému odcudzeniu a narušeniu vzájomných vzťahov so starými rodičmi, s ktorými v predchádzajúcom období (období, ktoré predchádzalo odchodu matky zo spoločnej domácnosti a podaniu trestného oznámenia voči otcovi dieťaťa - ktorého rodičmi sú navrhovatelia) malo dieťa intenzívny, vrúcny vzťah tak, ako to vyplynulo z vykonaného dokazovania. Súd tu poukazuje jednak na výpovede navrhovateľov a oboznámené výpovede svedkov v trestnom konaní - tých častí ich svedeckých výpovedí, ktoré sa týkali vzťahu mal. T. k starým rodičom a ich blízkym príbuzným a v neposlednom rade aj na výpoveď samotnej matky, ktorá nepopierala, že v období pred jej odchodom zo spoločnej domácnosti bol kontakt dieťaťa so starými rodičmi pravidelný, častý, starí rodičia pomáhali matke (a otcovi) so starostlivosťou o mal. T., pravidelne chodievala do ich domácnosti, kde sa starí rodičia o maloletú starali často aj bez prítomnosti matky. Rovnako mal súd za preukázané, že v dôsledku konania matky došlo k úplnému prerušeniu stykov starých rodičov s mal. T. a to aj napriek vydanému predbežnému opatreniu o úprave styku starých rodičov s mal. T., keďže matka nerešpektuje ani rozhodnutie súdu o dočasnej úprave styku starých rodičov s mal. T., keďže ani raz neprivedla

mal. T. na stretnutie so starými rodičmi, ani ona samotná sa nedostavila na toto stretnutie, pričom vôbec nekontaktovala starých rodičov, alebo pracovníkov neziskovej organizácie, kde sa mali stretnutia realizovať, ani neoznámila, ani nevysvetlila dôvody svojej neúčasti a neúčasti mal. T. na týchto stretnutiach. Je teda jednoznačne preukázané, že bez ingerencie súdu matka nie je ochotná upraviť svoje správanie a postoj voči starým rodičom, nie je ochotná umožniť im stretávať sa s mal. T., v dôsledku čoho by bez súdnej úpravy styku starých rodičov s mal. T. došlo k úplnému odcudzeniu a narušeniu vzájomných vzťahov medzi starými rodičmi a mal. T..

Zároveň poukazuje súd na to, že matka žiadnym spôsobom nepreukázala existenciu dôvodov, ktoré by odôvodňovali úvahu o tom, že styk mal. T. so starými rodičmi nie je v jej záujme, a preto ho nie je možné realizovať. Matka tak konala iba na základe vlastného, osobného (subjektívneho) uváženia a stanoviska nezohľadňujúc jednak právo dieťaťa na budovanie vzťahu so starými rodičmi a rodinou otca a rovnako nerešpektovala ani právo starých rodičov ako osôb blízkych, ktorí mali intenzívny vrúcny vzťah s mal. T.. Matka svoje stanovisko odôvodňovala tým, že mal. T. sa nechce so starými rodičmi stretávať, kde však súd poukazuje na vykonané dokazovanie a to najmä obsah svedeckých výpovedí v trestnom konaní a vypracované znalecké posudky v konaniach 45P/133/2013 a v trestnom konaní, ktoré pre potreby tohto konania súd oboznámil ako listinné dôkazy. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že aj samotná mal. T. v období na začiatku prerušenia vzťahov so starými rodičmi prezentovala svoj pozitívny postoj k otcovi a starým rodičom, ako aj záujem o stretávanie, a pokiaľ došlo k zmene postoja mal. dieťaťa mohlo k nemu dôjsť iba v dôsledku prerušenia stykov so starými rodičmi na základe jednostranného rozhodnutia matky a rovnako v dôsledku ovplyvňovania dieťaťa zo strany matky, ktorá opakovane prezentovala svoju obavu o to, žeby pri stretnutiach starých rodičov s dieťaťom títo mohli ovplyvňovať dieťa vo vzťahu k výsledkom trestného stíhania. V súvislosti s uvedeným však súd poukazuje na tú skutočnosť, že matka nerešpektovala ani dočasnú úpravu, pri ktorej súd zohľadňoval matkine námietky, a preto upravil stretnutia starých rodičov s dieťaťom za prítomnosti matky, ktorá by tak bola prítomná a mala vedomosť o tom, či nedochádza k takémuto správaniu sa zo strany starých rodičov a zároveň za prítomnosti psychológa, ktorý by rovnako garantoval, že pri stretnutiach nedochádza k situáciám, ktoré by boli v rozpore so záujmami dieťaťa a rovnako nedochádza k žiadnemu ovplyvňovaniu dieťaťa zo strany starých rodičov. V neposlednom rade by uvedená úprava zabezpečovala aj to, aby na takýchto stretnutiach nebol prítomný ani otec. Nakoľko matka nerešpektovala ani takto nariadené stretnutia s uvedenými garanciami súdu neostávalo iné, iba vyhodnotiť správanie matky, ako svojvoľné a v rozpore so záujmami mal. dieťaťa.

Ďalej súd uvádza, že vo vzťahu obžalobe vznesenej voči otcovi doposiaľ trestné konanie nebolo právoplatne ukončené, a je potrebné brať do úvahy prezumpciu neviny, pričom aj v prípade pokiaľ by bolo správanie vytykávané otcovi preukázané, nie je možné, aby v dôsledku uvedeného došlo aj k narušeniu vzťahov mal. s celou otcovou rodinou, s ktorou v predchádzajúcom období mala blízke a intenzívne vzťahy, naopak súd túto skutočnosť považuje práve za dôvod na úpravu stretávania sa mal. T. so zvyškom otcovej rodiny (mimo otca, pokiaľ by došlo k preukázaniu jeho viny).

V súvislosti s uvedeným súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že matka žiadnym spôsobom neosvedčila svoju obavu týkajúcu sa ovplyvňovania dieťaťa alebo možnosti zneužitia stretávania starých rodičov na stretnutie s otcom, keď súd uvádza, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že otec rešpektuje spolu so starými rodičmi rozhodnutia súdu. Otec nekontaktoval mal. T. mimo čias určených v predbežnom opatrení a mimo miesta, ktoré bolo na to určené (nezisková organizácia P. F. X. za prítomnosti psychológa).

Majúc za to, že v tomto konkrétnom prípade bolo preukázané, že medzi dieťaťom a navrhovateľmi ako blízkymi osobami je vytvorený vzájomný kladný citový vzťah, avšak došlo k takej situácii, že tento vzťah sa naďalej nemôže rozvíjať, pretože týmto blízkymi osobám nie je naďalej styk s mal. dieťaťom umožňovaný, aj keď na to nie sú závažné objektívne dôvody, súd dospel k záveru, že styk mal. T. s navrhovateľmi je v jej záujme a je potrebné ho upraviť súdnym rozhodnutím.

Na základe vyššie uvedených skutočností, súd dospel k záveru, že je potrebné upraviť styk starých rodičov s mal. dieťaťom tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku, pričom stretávanie súd upravil bez prítomnosti matky a otca aj s poukazom na doterajšie správanie sa matky osvedčujúce narušený, konfliktný vzťah k starým rodičom, pričom súd je toho názoru, že mal. T. starých rodičov dobré pozná, má k nim blízky vzťah (resp. mala v období, pokiaľ matka nezabránila maloletej v pokračovaní stretávania sa so starými rodičmi) a taktiež mal. pozná domáce prostredie starých rodičov, ktoré sa súdu javí byť

vhodnejším na stretávanie aj s poukazom na námietky matky, ktorá uvádzala, že prostredie v neziskovej organizácii P. F. X. je pre mal. T. nové - cudzie a teda nie je vhodné na realizáciu stretnutí.

Matkou navrhovaný výsluch T. D. súd nerealizoval s poukazom na tú skutočnosť, že súd oboznámil obsah výpovede T. D. počas trestného konania a jej výsluch nebol spôsobilý zmeniť vyššie uvedené úvahy súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II v troch písomných vyhotoveniach (§ 204 ods.1 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že po:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.1,2 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove mal. detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods.1 O.s.p.).